

ÚVOD

Hudební kolokvium v Náměšti nad Oslavou se pomalu stává tradicí. I když se předkládaná témata liší, je jasné, že se vždy budou zkoumat nejrůznější podoby lidové písně a její vliv na současnou populární hudbu. Téma roku 2007 – Mé srdce je na Vysočině – oslovilo přítomné hudebníky, publicisty a badatele různou měrou. Mluvili o horách i vrchovině, o drsném životě, který má vliv na vznik písně či hudebního nástroje, o vynikajících hudebnících a skladatelích, které jejich rodné prostředí formovalo, o rozdílu mezi Východem a Západem, Severem a Jihem. Našli společné rysy hor a nížin a dokonce i pouští v jejich izolaci, kvalitu výpovědi v autentickém prožitku.

Kolokvium roku 2007 mělo svůj mezinárodní přesah nejen v přednesených příspěvcích, ale i v otevřených odpoledních fórech: kruhové debaty se zúčastnili členové italské hudební skupiny Nidi D'Arac a Zuzana Nowak, Britka s českými kořeny a hudební zkušeností ze Zimbabwe.

Přestože město Náměšť nad Oslavou leží na Českomoravské vysočině, na začátku vysočinského kolokvia zazněla mimo jiné i slavná báseň skotského romantického autora Roberta Burnse: Mé srdce je na Vysočině. A i když o Burnsovi nikdo nepřednášel, všichni by se asi podepsali pod jeho řádky, které říkají:

Srdce mám na Vysočině, ne tady,
srdce mám na Vysočině, ať jdu, kam jdu.